№ 64. Wtorek 18. Marca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. kwietnia do 30. czerwca 1862.

dla miejscowych . . . . 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową . . . . . . 5 zł. }

Przesyłki *(franco)* odbiera **Kantor Gazety Lwowskiej,** ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 16. marca. Dnia 14go b. m. wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany X. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

N. 19. Rozporządzenie ministeryów finansów, handlu i rolnictwa z 10. marca 1862 — ważne w całem państwie — którem na mocy najwyższego upoważnienia z 20. grudnia 1861 ogłoszone zostały zmodyfikowane postanowienia ku powstrzymaniu handlu przemytniczego u wybrzeży morskich.

Telegramy.

Raguza, 15. marca. Przy wkroczeniu do Zubzi Turcy stoczyli z powstańcami potyczkę i mieli kilku rannych. Vukalovich zbiera swoich w Prisiczce.

Berlin, 15. marca. Gazeta krzyżowa donosi, że wczoraj odbyła się rozprawa między obydwiema grupami ministrów. Mówią, że Patow, Schwerin i Bernuth podali się do dymisyi. Rozstrzygnienie jeszcze nie nastąpiło.

Mnichów, 15. marca. Do wiadomości dziennikarskiej, że Bawarya i Wirtemberg połączyły się, aby odmówić przyzwolenia na traktat handlowy między Prusami i Francyą, przydaje *Münchner Ztg.* uwagę, że traktat rządu bawarskiego nie został jeszcze udzielony, a wedle niego osądzićby można wartość powyższej wiadomości.

Przegląd polityczny.

Lwów, 17. marca. Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* przyniosła osnowę dwóch projektów rządowych, przedłożonych izbie deputowanych rady państwa, a mianowicie projekt względem podwyższenia nadzwyczajnego dodatku do niektórych stałych podatków, i projekt postępowania karnego w sprawach prasowych; prócz tego ogłasza jeszcze dziennik rządowy w tym samym numerze ustawę względem zniesienia opłat górniczych. O ile nam dozwolą szczupłe ramy naszego pisma, podamy te dokumenta poźniej we właściwej rubryce. Zresztą nie mamy nic nowego z wewnętrznych spraw państwa. Na wzmiankę zasługuje tylko, że dzień 15go b. m., w którym obawiano się demonstracyi w Peszcie w rocznicę zaburzeń, przeminął spokojnie dzięki roztropniejszej części ludności.

W gabinecie francuskim zapowiadają dzienniki wkrótce częściową zmianę; mianowicie słychać, że pan Persigny, który bezwzględnem swojem postępowaniem zraził sobie partyę klerykalną, zamyśla ustąpić, a departament spraw wewnętrznych obejmie po nim p. Billault, dotychczas minister bez teki. — Ciału prawodawczemu przedłożony został teraz budżet państwa na rok 1863, z którego się pokazuje, że suma dochodów przewyższa wydatki przeszło o 15 milionów. Wprawdzie nadmieniają przytem raporta dziennikarskie, że jest to tylko budżet zwyczajny, gdyż wydatki nadzwyczajne bywają osobno przedkładane izbie; ale już i z tego można życzeć szczęścia panu Fouldowi, że zdołał tak zręcznie i tak prędko wybawić Francyę z największych kłopotów finansowych. — Do wspomnianych wczoraj wieści o odkryciu spisku republikańskiego dodają dzisiaj nowy szczegół; opowiadają bowiem, że policya wpadła na trop rozmaitych agitacyi, obliczonych na to, by zyskać podoficerów armii dla sprawy rewolucyjnej; kilku też podoficerów miano nawet uwięzić i wysłać do afrykańskich kolonii karnych.

Król Wiktor Emanuel powrócił już z Medyolanu do stolicy Piemontu, i jak zapewniają, zostaje w najlepszem porozumieniu z nowym gabinetem. Przepowiadano bowiem, że sprawa komitetów di Providemento, którym Ratazzi zagroził rozwiązaniem, pozbawi nowe ministeryum zupełnie zaufania w kraju; wszelako pokazało się teraz, że to ostrzeżenie ze strony Ratazzego było tylko pozorne, by rząd nie popadł w podejrzenie solidarności z uchwałami tego zgromadzenia narodowego, gdy w rzeczy samej ma zachodzić jak najlepsze porozumienie między prezydentem gabinetu a szefem tych komitetów. Korespondent gazety kolońskiej z Turynu przypomina przy tej sposobności, że podobnych fortelów używał często także hr. Cavour, gdy chciał omylić czujność dyplomacyi, i że p. Ratazzi naśladuje teraz widocznie jego politykę. Obok tego podejrzywano także nowe ministeryum, że zamyśla nanowo odstąpić pewną część terytoryum włoskiego, i pogłoska ta wywołała nawet interpelacyę w parlamencie angielskim; ale pan Layard zbił ją zapewnieniem Ricasolego, że rząd włoski nie myśli o żadnem odstąpieniu terytoryalnem. W końcu godna jeszcze wzmianki, że W. księstwo Badeńskie, jedyne ze wszystkich państw niemieckich, uznało nowe Królestwo Włoskie.

Rozwiązanie izby pruskiej nieuchroniło przecież gabinetu od przesilenia, a główny powód do tego nastręczył sam Król mianowaniem nowego prezydenta ministrów, które nastąpiło bez poprzedniego porozumienia się z członkami gabinetu, z wyjątkiem ministra handlu v. der Heydt, który sam jeden kontrasygnował odnośny dekret królewski. Krok ten zapowiadając widocznie, że Król zamyśla ująć ster rządu w własne ręce, zraził wielce ministeryum, i ostatni telegram z Berlina donosi już, że pp. Patow, Szwerin i Bernuth podali się do dymisyi. Potwierdza się też wieść, że pojmany Szwajcar miał istotnie zamiar dopuścić się zamachu na Króla; miało się to okazać ze śledztwa, którego jednak autentyczne szczegóły niedostały się jeszcze do wiadomości publicznej.

W królestwie belgijskiem zakłócona została spokojność wielka demonstracya ludu. Jak wiadomo postanowił rząd ufortyfikować miasto Antwerpię; ludność jednak tego miasta obawiając się, by przezto niedoznał uszczerbku jej handel, zaprotestowała przeciw temu wielkim metyngiem demonstracyjnym, na którym do 10.000 ludu postanowiło zanieść petycyę do izby o zaniechanie tego zamiaru. Przy tej sposobności pozwalano sobie także sarkać na ministra wojny, a po skończonym metyngu udał się tłum liczny przed pomieszkanie burmistrza wykrzykując: „Precz z fortyfikacyą! Precz z Chazelem!“ (ministrem wojny). Skończyła się jednak cała ta wrzawa bez dalszych skutków, a nazajutrz zganiono ją surowo w obudwu izbach. Ale smutniejszą jeszcze jest druga wiadomość z Bruxelii o słabości Króla; zdaje się bowiem, że stan jego zdrowia musiał znacznie się pogorszyć, kiedy nawet książę Brabantu przerwał niespodzianie swoją podróż i powrócił już do Bruxeli.

Po raz pierwszy znachodzimy dziś wzmiankę w gazetach o sejmie inflanckim, który ma się domagać zaprowadzenia powszechnego sejmu baltyckiego i senatu.

Telegram z Raguzy powiada, że Turcy wkraczając do Zubczy stoczyli utarczkę z powstańcami i stracili przytem kilku ludzi; z tego jednak nie można wiedzieć jeszcze, czy istotnie zajęli miasto, czy też zostali odparci; a Vukalovich tymczasem zbiera swoich ludzi w Prisiczce i gotuje się do nowej walki.

Z Ameryki donoszą o nowych zwycięstwach unii nad Potomakiem, a wiadomości z Paryża zapewniają, że między północą a południem nastąpiło już zbliżenie.

Sprawy krajowe.

Lwów, 17. marca. (Nowe wezbranie Wisły.) Według doniesień świeżo otrzymanych Wisła pod Otależą wezbrała znowu, i zalała wiele domów. C. k. władza obwodowa w Tarnowie zaleciła urzędom powiatowym wydać stosowne rozporządzenia dla odwrócenia nowego niebezpieczeństwa i niesienia potrzebnej pomocy.

(Ustawa gminna sankcyonowana.)
(Ciąg dalszy.)

Art. 12. Wydział gminny jest w sprawach gminnych organem uchwalającym i kontrolującym, przełożony zaś gminy organem zarządzającym i wykonawczym.

Art. 13. Przełożony gminy odpowiedzialnym jest gminie za sprawowanie swego urzędu, i rządowi zaś za sprawowanie przekazanego zakresu działania.

Art. 14. We wszystkich sprawach gminnych stanowi bezwzględna większość głosów reprezentantów gminy, w prawnym komplecie zebranych.

Wydział odbywa swe posiedzenia publicznie, wszakże wyjątkowo publiczność może być wykluczoną, na wniosek przełożonego

lub pewnej liczby członków wydziału, nigdy jednak co do tych posiedzeń, w których rachunki gminne składane i budżet gminy ustanowiony będzie.

Tak budżet jako i rachunki gminne maja być publicznie wystawione dla przejźrzenia.

Art. 15. Dla opędzenia wydatków na całe gminne, nie pokrytych dochodami z własności gminy, też uchwalić może pobór dodatku do podatków stałych, lub do podatku konsumcyjnego, również uchwalić może pobór innych danin i podatków. Prawo krajowe oznaczy, o ile uchwały gminy co do pewnego wymiaru tych dodatków ulegać będą zatwierdzeniu powiatowej, obwodowej lub cyrkularnej reprezentacyi, albo sejmu krajowego, lub też czyli w tym względzie zajdzie potrzeba wyjednania osobnego prawa krajowego.

Dodatkiem do podatku konsumcyjnego może być tylko dotknięta miejscowa konsumcya w obwodzie gminy, nigdy zaś obrót handlowy lub produkcya.

Potrzeba będzie prawa krajowego do zaprowadzenia nowych danin i podatków, do kategoryi powyższych dodatków nie należących, równie jak do podwyższenia podobnych danin i podatków już egzystujących.

W jakim zaś sposobie i w jakiej ilości pojedynczy członkowie gminy przyczyniać się mają do wydatków gminnych, gmina oznaczy w granicach prawem krajowem zakreślić się mających.

Art. 16. Rząd wykonywa nadzór nad gminami gwoli temu żeby zakresu swego działania nie przekraczały i przeciwko prawu nie postępowały.

Rząd również rozstrzyga rekursa przeciwko rozporządzeniom przełożonego gminy wyniesione, prawa obowiązujące obrażające, lub mylnie tłumaczące, jeżeli rekursa te nie dotyczą takich uchwał wydziału gminnego, od których odwołanie się według art. 18. do wyższej reprezentacyi gminnej nastąpić winno.

Rząd krajowy może rozwiązać reprezentacyę gminną. Wolno jest gminie założyć rekurs do ministeryum stanu, wszakże rekurs ten nie będzie miał skutku zawieszającego. Najdalej w szesciu tygodniach po rozwiązaniu, nowe wybory rozpisane być winny.

Art. 17. Po między gminą a sejmem krajowym może być ustanowiona na mocy prawa krajowego gmina powiatowa, obwodowa lub cyrkularna. Ta zbiera się w czasie peryodycznie oznaczonym, lub też przez przełożonego zwołaną być może.

Stałe jej sprawy przez wydział i przełożonego załatwiane będą.

Art. 18. Do zakresu działania reprezentacyi powiatowej, obwodowej lub cyrkularnej, jeżeli takowa ukonstytuowaną zostanie, należą sprawy wspólnego interesu powiatu, obwodu lub cyrkułu dotyczące.

Prócz tego prawo krajowe przekazać może reprezentacyi powiatowej, obwodowej lub cyrkularnej następujące czynności względem gmin; a mianowicie:

a) nadzór nad tem, azeby majątek i własność gmin i ich zakładów w całości bez nadwerężenia zachowane były;

b) zatwierdzenie ważniejszych czynności gminnych, mianowicie gospodarstwa gminy dotyczących.;

c) rozstrzyganie w razach odwołania się od uchwał gminnych, we wszystkich sprawach gminie przez rząd nie przekazanych.

Tam gdzie reprezentacye powiatowe, obwodowe lub cyrkularne nie będą zaprowadzone, lub o ile sprawy te zostaną im przekazane, wydział krajowy załatwiać je będzie.

W sprawach, gminom przez rząd przekazanych, odwołanie się do władz rządowych nastąpić winno. (d. n.)

Hiszpania.

Madryt, 12. marca. Rząd postanowił nie przyjąć komisarza amerykańskich Stanów południowych pana Ross.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu, z d. 10. marca.)

W izbie wyższej margrabią Normanby oświadcza, że zapowiedzianą na piątek interpelacyę względem prześladowań, na które dziennikarstwo we Włoszech jest narażone, odkłada do przyszłego poniedziałku. Lord Stratheden proponuje przedłożenie dokumentów odnoszących się do blokady amerykańskiej i twierdzi, że blokada ta jest tylko pozorną. Earl Russell odpowiada, że rozszerzyły się bardzo błędne mniemania o wielkości i liczbie okrętów, które przemknęły się pomimo blokady. Względem rzeczywistości blokady zasięgał zdania jurystów koronnych, i na zasadzie wyjaśnienia, które mu dali, lorda Lyons o zdaniu swojem zawiadomił. Żądanych dokumentów przedłożyć nie może dla tej prostej przyczyny, że ich nie ma. Rząd francuski nie wyraził się formalnie, że blokada jest nieskuteczna. Polityką rządu angielskiego nie kierują żadne względy, lecz zasady słuszności, które z czasem obiedwie strony uznają. Nie ma co myśleć o powrocie dawnego stosunku między północą a południem unii amerykańskiej, byłoby więc najlepiej, aby północ przystała na rozdział w drodze pokoju.

W izbie niższej D'Israeli nadmienia o nowej proklamacyi włoskiej, którą wydano w kilka dni po osławionej proklamacyi pułkownika Fautoni, dowódzcy Lucerny. Zapytuje, czy rząd angielski został o tej proklamacyi zawiadomiony. Lord Palmerston odpowiada, że ministeryum spraw zagranicznych nic wie nic o rzeczonej proklamacyi, ale że niezwłocznie drogą telegraficzną zasięgnie o niej wiadomości. Nie widzi potrzeby nadmieniać, że nikt bardziej jak rząd nie oburzy się osnową tego rodzaju proklamacyi. Prawdą jest, że rozbójnicy dopuścili się w Neapolitańskiem wielu najstraszniejszych okrucieństw, jednak to nie upoważnia władz rządowych do ich naśladowania i karania niewinnych za winnych. Może rząd Króla Włoch potępi tę proklamacyę. Na interpelacyę Haliburtona o stanie zamieszek mexykańskich podsekretarz spraw zagranicznych pan Layard przypomina zaciekłą nienawiść stronnictwa klerykalnego ku cudzoziemcom, zamordowanie konzulów angielskiego i francuskiego, barbarzyńskie po odniesionem zwycięstwie w pień wycięcie 53 oficerów przeciwnego stronnictwa, 600.000 dolarów skradzione z kasy poselstwa angielskiego itd. Gdy poźniej w Vera Cruz ustaliło sie stronnictwo konstytucyjne, przystał do niego cały kraj, z wyjątkiem stolicy, która pozostała w rękach stronnictwa klerykalnego. Kapitan Dunlop zawarł potem konwencyę z Juarezem dla zlikwidowania długów. Rząd mexykański nie dotrzymał tej umowy. Oprócz tego wymordowano wielu Anglików, i nałożono na cudzoziemców pogłówne. Rząd angielski nie pochwala tego ustępu proklamacyi reprezentantów mocarstw interweniujących, w którem powiedziano, że zamiarem interwencyi jest jedynie postawić Mexykanów w możności, aby sobie rząd utworzyli. Anglia nie potrzebuje wdawać się w wewnętrzne sprawy Mexyku, i żąda tylko dopełnienia traktatów, bezpieczeństwa własności i życia poddanych swoich. Nie jest prawdą, jakoby Stany zjednoczone oświadczyły, że staną po stronie Mexykanów; oświadczyły one tylko, że gotowe są ułatwić Mexykowi możność dopełnienia zobowiązań swoich względem trzech mocarstw. Według ostatnich doniesień zdaje się, że Juarez ma zamiar wejść w układy, i przychylić się do słusznych wymagań mocarstw. Czy rząd mexykański wydał listy korsarskie, tego z pewnością powiedzieć nie może. Zresztą rząd angielski potrafi zabezpieczyć handel i własność swoich poddanych.

Francya.

Paryż, 13. marca. (Konwersya renty.) Ogłoszone teraz zostało sprawozdanie ministra skarbu Foulda o rezultacie konwersyi renty. Z niego wynika, że ze 174.151.366 franków renty 4½ i 4% w obiegu będącej, podane zostało do konwersyi 131,257.750 franków, zostało zatem renty nie konwertowanej 42,893.616 frank., z której przeszło 30 milionów znajduje się w rękach małoletnich i takich dotacyi, które według oznaczeń prawa jako nieruchome uważane być winny. Dwanaście milionów pozostałych znajdują się po większej części w posiadaniu osób w koloniach mieszkających i w tak krótkim czasie do konwersyi podane być nie mogły. Natłok do konwersyi był tak wielki, że liczba podających wynosiła przeszło 388.000. Z obligacyi trzydziestoletnich, których wydane zostały 700.000 sztuk a które zmniejszyły się w skutek amortyzacyi do 675.160. podano do konwersyi 602.575. zostało zatem tylko 72.585 sztuk w obiegu.

Cel jaki sobie rząd założył, mówi pan Fould, został więc osiągnięty. Bo nie tylko zrobiono wielki krok do unifikacyi długu narodowego, lecz nadto skarb zarazem znaczny kapitał zrealizował. Chociaż ostatni ten wypadek ma tylko podrzędne znaczenie w porównaniu z pierwszym, wszelako nasuwa zawsze pewne uspokojenie ztąd, iż dług niestały zmniejszony być może o 135 milionów frank. a zatem nie będzie przenosić sumy, do jakiej w ostatnich latach dochodził bez zwracania na siebie szczególnej uwagi.

(Rozprawy w izbie deputowanych.) Trzy mowy zapełniły posiedzenie izby deputowanych z dnia 11 marca. Juliusz Favre bronił poprawki przez siebie i kolegów swych wniesionej o natychmiastową ewakuacyę Rzymu; z przeciwnego zupełnie stanowiska dep. Keller znany jako ultramontan, bronił postępowania dworu rzymskiego, zaś dep. baron David godząc jedno z dwiema drugie, nazwał jedność Włoch utopią nie praktyczną. Zarazem krytykował upór Watykanu wejścia we wszelkie układy. Opozycya odpowie zapewne dzisiaj dep. Keller i David a rząd wszystkim trzem przez usta ministra Billault.

(Dzienne wypadki.) W Paryżu obiegają wieści, że pp. Persigny i Walewski wystąpić mają z ministeryum; również mówią o aresztowaniu syna znanego orleanisty hr. d'Haussonville.

Independance belge pisze z dn. 9. i 10. b. m. Thouvenel przyjmował u siebie różnych członków ciała dyplomatycznego i rozmawiał z niemi o ostatnich wypadkach, które jak wiadomo licznych uwięzień stały się powodem. Pan Thouvenel zapewniał, że wypadki te żadnego nie mają znaczenia, rząd bowiem ściga tylko niepoprawnych rewolucyonistów i tajne towarzystwa, jakie znajdują się pod wszystkiemi rządami. W tym duchu p. Thouvenel rozesłał cyrkularze do ajentów francuskich za granicą. P. Baroche w izbie deputowanych większe tym wypadkom przypisywał znaczenie. Dotąd aresztowani w liczbie 103 znajdują się jeszcze w tajnem więzieniu w Mazas; jest między niemi Bernard, który po zamachu Orsiniego stawał przed sądami w Londynie, lecz uwolniony został.

Belgia.

Bruxela, 11. marca. (Meetingi.) W Antwerpii odbył się wczoraj drugi meeting z 10.000 osób złożony, na którym powstawano z zapałem przeciw osobie ministra wojny. Zgromadzenie podpisało petycyę do izby z usilną prośbą o zburzenie fortyfikacyi wnętrzu miasta zagrażających. Z posiedzenia udano się tłumnie przed mieszkanie burmistrza i wołano: precz z twierdzą, precz z Chazalem i t. d. Policyjne środki ostrożności i zwołanie całego garnizonu zapobiegły dalszym rozruchom.

(Stan zdrowia Króla. — Posiedzenie w senacie.) Nagły powrót księcia Brabancyi do Bruxeli pochodzi zapewne z przyczyny słabości Króla. 12. b. m. obie izby parlamentu zajmowały się zajściami w Antwerpii. W senacie pan Forgeur, przywódca lewicy zapytywał, jakiej polityki rząd trzymać się zamyśla w obec tych wypadków. Pan Tesch odpowiedział, że rząd tem bardziej nie ustąpi im, lud gwałtowniejszych i nielojalniejszych środków używaż będzie. W izbie deputowanych Royer de Behr naganiał mowy, które dały się słyszeć w Antwerpii. Członkowie izby przyznali mu słuszność i tem większą na słowa jego zwracali uwagę, ile że właśnie ma przyjść pod obrady kwestya antwerpskich serwitutów wojskowych.

Deputowany Gottal bronił zażaleń Antwerpii.

Włochy.

(Wiadomości bieżące.) Ricasoli dla usunięcia się od intryg, udał się na czas niejaki do Szwajcaryi, w krótce jednak znowu w Turynie oczekiwany. Garibaldi, który się z Ratazzim zupełnie pojednał, udaje się do południowych Włoch, zwiedzi jednak w towarzystwie pułkownika Rizza kilka miast w północnych i środkowych Włoszech, dla zilustrowania strzelnic narodowych. Mówią, iż Garibaldi zostać ma jeneralnym inspektorem wszystkich gwardyj narodowych. Nie powróci on tak rychło do Caprery, dla tego konie swe sprowadził. — Wszakże nie zdaje się, ażeby obecność Garibaldego w Turynie miała mieć znaczenie. Ratazzi zgadzać się na zniesienie banicyi z Mazziniego, a ponieważ zniesienie to żądane jest przez wszystkie komitety a popierane przez Garibaldego, przeto rychłego powrotu sławnego agitatora spodziewać się można.

— Dziennik turyński *Monarchia nazionale* zastrzega, jakoby teka spraw zagranicznych ofiarowaną była jenerałowi Durando. — Dzienniki piemonckie donoszą wiele szczegółów o zbrojeniu się Piemontu na morzu. Tak *Gazetta di Genova* niedawno pisała, iż 4 nowe fregaty i 3 korwety śrubowe zbudowane, tudzież 4 nowe warsztaty do budowy okrętów założone być mają. Teraz donosi, że jeden z tych warsztatów już jest gotowy i niebawem parowiec żelazny o sile 130 koni w morze spuszczony będzie. Również pracują bez przestanku nad wewnętrzną organizacyą marynarki nad zaopatrzeniem jej w karabiny Minié i t. p. Jednocześnie jak donosi *Gazetta militare* pracują bez przestanku nad powiększeniem zakładów wojennych, mianowicie w prowincyach przyłączonych nad Taniem dział w ludwisarniach w Turynie i Parmie. Nadzwyczaj zarazem jest czynnym pułk pontonierów, do którego wydziału należy flotyla na jeziorze Lago di Garda. Pracują z największym pośpiechem nad wystawieniem ekwipażu mostowego, długości 200 metrów. Fabryki broni w prowincyach południowych mianowicie w Pietrarra, Mongiano i Torreanaaaw największej znajdują się czynności.

(Wiadomości bieżące.) Z Rzymu miano wiadomość w Marsylii z dnia 8. marca, iż tegoż dnia p. Lavalette na uroczystej audyencyi złożył listy swe wierzytelne w Watykanie.

— Z Neapolu głoszą ze wszech stron o nowem zjawieniu się powstańców. W prowincyi Basilikata pokazują się konne bandy burbońskie o 60 — 100 ludziach. Demokratyczne dzienniki neapolitańskie nalegają na to, ażeby Garibaldi wrócił i dzieło swe dokończył. W Neapolu zabrano broń i proklamacye burbońskie.

Dziennik neapolitański *Corrispondente* donosi, że w Trani obawiają się napadu powstańców, dlatego ulice zabarykadowano. W Foggia ponowiły się napady, i jednego dnia bandy zaszły aż do pod sam Teatr, i zabrali konie z przed powozów tamże stojących.

Niemce.

Berlin. (Stan rzeczy w Prusiech.) Pewna liczba deputowanych, którzy głosowali za wnioskiem Hagena ogłosili 11go b. m. oświadczenie, w którem postępowanie swoje usiłują usprawiedliwić, i nadmieniają, że rząd rozwiązał izbę nie czekając na przeprowadzenie jej uchwały. Osnowa tego oświadczenia usprawiedliwia drogę, którą obrał rząd królewski, jeżeli bowiem nie chciał narazić się na niebezpieczeństwo zaburzenia w całem organizmie państwa, nie mógł czekać na praktyczne przeprowadzenie.

Stronnictwo postępowe gotuje się do nowych wyborów, i już w tym samym dniu, gdy rzeczone oświadczenie wydane zostało, utworzyło centralny komitet wyborczy z deputowanych wszystkich prowincyj.

Schles. Ztg. pisze, że na wdzięczność zasługują ci mężowie, którzy acz w mniejszości zostali, ministeryum głosami swemi poparli.

Okazali oni, że wyżej cenią wartość mężów, jak kwestyę, która może wprawdzie przywieść ministeryum do upadku, ale nie przyniesie ojczyźnie korzyści, któraby tę stratę nagrodziła. Sądzimy, że mężom, których mądrość Króla na czele ojczyzny utrzymała, nie może kraj dać lepszego dowodu zaufania i przychylności, jak zamienieniem w większość tej mniejszości deputowanych, którzy głosowali przeciw wnioskowi Hagena, a za ministeryum. To wotum kraju będzie także wyrazem podziękowania dla korony za utrzymanie mężów, którzy szczerze pragną dobra ojczyzny.

(Pogłoski zamachu.) Potwierdza się pogłoska o zamierzonym zamachu na życie Króla pruskiego. Dzienniki zgadzają się, że czeladnik kuśnierski Schildknecht z St. Gallen, pochwycony z bronią w ręku, cierpi obłąkanie. Brak autentycznej wiadomości naprowadza na domysł, że śledztwo nie jest jeszcze ukończone.

Frankfurt, 9. marca. (Posiedzenie sejmu związkowego z 8. marca.) Austrya oświadcza: Od dawna już daję się uczuć potrzeba ustalenia prawnych stosunków własności literackiej i artystycznej w całej Niemczy, i zreorganizowania norm istniejących w ten sposób, aby wymaganiom czasu lepiej jak dotąd odpowiadały.

Zdaje się, że takiej reformy najstosowniej byłoby dokonać za pośrednictwem związku, i to tem bardziej, że w całej Niemczy istniejące teraz przepisy względem prawa autorów opierają się na uchwałach związkowych. Rząd cesarski od dawna już powziął zamiar wzniecić u związku myśl wspólnej dla całej Niemczy ustawy dla ochronienia dzieł piśmiennictwa i sztuki przeciw bezprawnym przedrukom i kopiowaniu, i polecił jurystom łącznie z mężami fachowymi ze wszystkich gałęzi literatury i sztuki wypracować projekt, który zgromadzeniu związkowemu miał być przedłożony.

Ponieważ zaś królestwo saskie wniosło obecnie projekt wspólnej niemieckiej ustawy przeciw przedrukom, rząd cesarski przystaje na niego z zupełnem zaspokojeniem, i rezultat prac przygotowawczych w Wiedniu przedsięwziętych przedkłada z życzeniem, aby utworzyć się mająca komisya związkowa wzięła go wraz z projektem stowarzyszenia giełdowego księgarzy niemieckich za podstawę swoich obrad.

Posłowie składają wykazy tegorocznego stanu kontyngensów związkowych.

Hamburg, 6. marca. (Wolność przemysłu.) Mieszczaństwo uchwaliło na wczorajszem posiedzeniu zaprowadzić w Hamburgu wolność przemysłu, i przystąpiło do specyalnej debaty nad projektem. Trybuny, nawet przedsionki zapełnione były przeciwnikami bezwarunkowej wolności przemysłu, a wielu, którzy i tu pomieścić się nie mogli, czekali na wypadek głosowania na wschodach i na ulicy. *D. A. Ztg.* pisze, że dowiedziawszy się o uchwale, okazali niechęć widoczną.

Dania.

(Petycya do Króla.) Duńska rada państwa przyjęła przy drugiej obradzie jednogłośnie wniosek prezydenta względem petycyi do Króla o wydalenie deputowanych szlezwigskich Hausena Grumby i Thomseno Oldensworth.

Rosya.

Petersburg, 5. marca. (Mianowanie. — Rewizya cenzuralna.) W miejsce pana Philipson, uwolnionego z posady kuratora uniwersytetu, nastąpił Delianów, który zatrzyma przytem objętą niedawno posadę dyrektora biblioteki cesarskiej. Najwyższa władza cenzuralna zarządziła rewizyę spisu książek zagranicznych zakazanych, aby nieszkodliwe mogły być z niego wykreślone. Obrządek prawosławny liczył w roku 1859 w Rosyi 50,725.220 wyznawców, 36.820 kościołów, 12 266 domów modlitwy i kaplic, 124.984 księży świeckich, 475 zakonów męzkich i 128 żeńskich z 20.000 osób.

Ameryka.

(Bil skarbowy. — Wiadomości bieżące.) W Washingtonie senat przyjął z małemi poprawkami bil skarbowy. Mające się wydać noty skarbowe uznano jako prawny środek wypłaty, ale procenta długu publicznego mają być płacone gotowizną. W Alexandryi Dr. Norton, pastor kościoła episkopalnego, został wśród kazania uwięziony, ponieważ opuścił modlitwę za prezydenta Stanów zjednoczonych. Mają mu wytoczyć proces o zdradę.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. i 16. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.05	— 1.4	95.5	półn.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	329.90	+ 2.0	67 1	wschodni „	„
10. god. wiecz.	330 14	— 0 6	90.5	„ „	jasno
7. god. zrana	330.15	— 3 8	87.8	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	329.57	+ 2 8	61.1	„ „	„
10. god. wiecz.	328.57	+ 1 6	74.6	południowy „	„

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim nowa opera: **„Faust und Margaritta."**

Jutro na scenie polskiej po raz pierwszy: **„Świstek papieru,"** komedya w 3 aktach z francuskiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. marca.

Hotel rosyjski: PP. Zabielski Ign., z Łaszniowa. — Urbański Rudolf, z Dobrusina. — Niezabitowski Włodzimierz, z Uherzec. — Hr. Borkowski Sew., z Ponikwy.

Hotel europejski: Hr. Wiesiołowski Franc., z Żółkowiec. — Horodyński Stan. z Sądowej Wiszni.

Hotel Langa: Rożański Felix, c. k. przeł. pow., z Grzymałowa.

Zajazd Kubna: Rykalski Fel., z Hupcza. — Koszowski Seweryn, z Korowicy. — Chirowski Lad., z Niemirowie. — Lencewicz Er., z Solimowa.

Pod koleją żelazną: Orzechowski Ant., c. k. major, z Kamionki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. marca.

PP. Roth Jędrzej, do Malinowa. — Hr. Komarnicki R., do Złoczowa. — Krzyżanowski Mich., do Czernowody. — Jędrzyjowicz Max., do Zniatyna. — Rüssler Herman, c. k. lekarz pułk., do Wiednia. — Lityński Mel., do Firlejówki. — Zagórski Włodzimierz.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 17. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.05. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 25; po $4^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. **Obligacye indemnizacyjne:** Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 833 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 203.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136 10. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze $6.47^1/_2$, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 135.35.

Kurs lwowski.

Dnia 17. marca

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	39	6	46
Dukat cesarski	„ „	6	41	6	47
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	10	11	22
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	12	2	15
Talar pruski	„ „	2	2	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	34	79	95
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	34	83	95
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	33	196	67
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	95	69	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	50	84	25

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 17. marca.

	Instytut kupuje zł.	kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	79	75	80	25	—	$84^4/_9$
Dawne „ „ 100 „ „	83	74	84	26	—	$88^2/_3$

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. marca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien	towar.
W austr. wal. po 5%	65 35	65 45
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84.60	84 70
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84 90	85.—
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	70.15	70 25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 30	70 50
dtto. „ $4^1/_2$%	61 50	61 75
dtto. „ 4%	54.75	55 —
dtto. „ 3%	41 —	41 50
dtto. „ $2^1/_2$%	35 —	37.—
dtto. „ 1%	14 —	14.25
Przez. do wylos. z r. 1839	139.75	140 —
„ 1854	91 50	91.75
„ 1860	92.80	92 90
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	97 —	97 50
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68.—	68.50
„ $4^1/_2$%	61 —	61 50
„ 4%	54.—	54 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ $3^1/_2$%	46.50	47.50
„ 3%	—.—	46.—
„ $2^1/_2$%	45 50	46.—
„ $2^1/_4$%	38.—	38.50
„ 2%	34.50	35.—
„ $1^3/_4$%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	68.—	68.50
„ $4^1/_2$%	61 —	61.50
„ 4%	53.—	53 50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	88 50	89.—
Wyż. Aust. i Salb.	86.25	86.75
Czech	89.—	90 —
Morawii	91.—	92 —
Szląska	88 50	89 —
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	70 90	71 40
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	74 50	75 —
Galicyi	69.25	69 75
Siedmiogr. i Bukow.	68 —	68 25
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	99 50	100.—
Dług Tyrolu po 5%	68.—	68.50
„ 4%	54.—	54.25
„ $3^1/_2$%	46 50	47.50
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38.50
„ $2^1/_2$%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ $1^3/_4$%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ $2^1/_2$% za 100 zł.	14.—	15.—
„ $2^1/_4$% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ $1^3/_4$% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	837.—	838
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	203 20	203 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	621 —	623 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2155.—	2157.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	274 50	275.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157 75	158 25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	128 —	128.25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł. (90%)	270 —	271.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	196 —	196.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	26.—	28.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	81.—	82.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	698.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	162.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	156.—	158.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	438.—	439.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	226.—	228.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	396.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	200.—	205.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103.—	103 25
10 „ 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	91.—	91 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85.90	86 10
Gal. Tow. kred. po 4%	79.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	103 40	103 60
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144.50	145 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.—	96 25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138.—	138 50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 60	130.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.—	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.75	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	100 50
Salma „ 40 „ „	39.—	39 50
Palfiego „ 40 „ „	39 50	39.75
Clarego „ 40 „ „	37 25	37.75
St. Genois „ 40 „ „	37 25	37 75
Windischgrätza 20 zł. „	22 50	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.75	25 25
Keglevicha 10 „ „	17 25	17.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	115.60	115.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	115 65	115 90
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	102.—	102.10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	136 90	137.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	54.15	54 15
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	$6.49^1/_2$	6.50
dtto. pełnej wagi	6.49	$6.49^1/_2$
Korona	18.80	18.85
20frankówka	10.93	10.94
Rosyjski impery.	11.18	11.22
Talar związkowy	2.04	$2.04^1/_2$
Srebro	135.90	136.—
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Wątpliwe samobójstwo.) W Wołochach w obwodzie złoczowskim, miał się obwiesić 4. b. m. parobek Pawło B., ale zesłana na miejsce komisya sądowa, która zastała go jeszcze wiszącym w stodole, przekonała się, że nie mógł sam odebrać sobie życia, gdyż miał obie ręce związane na tył czerwoną taśmą bawełnianą. Widocznie więc zachodzi tu jakiś czyn zbrodniczy, ale przedsiębrane śledztwo niezdołało wykryć winowajcy.

(Pożar.) Dnia 4. b. m. w nocy zgorzała w Chorobrowie w obwodzie żółkiewskim chata tamtejszego włościanina Antoniego Sz. z wszystkimi budynkami gospodarskiemi, a oraz cały plon zboża, inwentarz w bydle i wszystkie narzędzia gospodarskie, przezco poniósł szkodę obliczoną na 1408 zł. 49c. w. a. Z śledztwa pokazało się, że ogień był podłożony i podejrzenie pada na włościanina Wasyla M. z Siebieczowa.

(Proces redaktora „Postępu" w Wiedniu.) Jak donosi „Presse" wiedeńska, toczyła się ostateczna rozprawa w procesie pana Osieckiego, redaktora „Postępu" w sądzie krajowym w Wiedniu przy drzwiach zamkniętych. Oskarżenie zarzucało mu zbrodniczy zamiar zakłócenia spokojności publicznej i przekroczenie §. 13. regulaminu prasy, popełnione napisaniem i umieszczeniem artykułu: „Polska z końcem roku 1861". Po odczytaniu aktu oskarżenia, jednak jeszcze przed motywowaniem jego ze strony władzy, wniósł prezydujący (wiceprezydent sądu krajowego Schwarz) pytanie względem wykluczenia jawności rozpraw.

Prokurator państwa oświadczył się za wykluczeniem, zwracając uwagę na to, że już władza policyjna konfiskatą obżałowanego numeru „Postępu", uprzedziła to życzenie. Obrońca jednak, deputowany Dr. Zyblikiewicz, głosował przeciw wnioskowi, dowodząc, że jawność podług §. 442 procedury karnej może być wtedy tylko wykluczona, jeśli idzie o bezpieczeństwo publiczne, a taki przypadek nie zachodzi tu wcale, ponieważ artykuł odnosi się do narodowości niezamieszkałej w Wiedniu. Trybunał usunął się do narady nad przeciwnemi wnioskami i oświadczył się w końcu za wykluczeniem jawności. Na uzasadnienie tej uchwały przytoczono, że przypuszczenie jawności zniweczyłoby przedewszystkiem zamiar konfiskaty, a nadto, że przez konieczne odczytanie oskarzonego artykułu i powtórzenie jego w dziennikach rozszerzonoby go w większych jeszcze kołach, niż to mógł sam „Postęp" uczynić, a nakoniec, że zbrodnia, która przez konfiskatę pozostała tylko zamiarem, stałaby się potem dokonanym czynem. Z tych przyczyn musiał trybunał sądowy ze względu na bezpieczeństwo publiczne uchwalić wykluczenie jawności. Po tem oświadczeniu wyszła publiczność z sali sądowej.

W południe około godziny 1. nastąpiło ogłoszenie wyroku tej osnowy: Pan Jan Osiecki uznany został winnym zbrodni zakłócenia spokojności publicznej podburzaniem do nienawiści przeciw jedności państwa i przekroczenia ustawy druku umieszczeniem politycznego artykułu w dzienniku niepodlegającym kaucyi, i przeto skazany jest na sześciomiesięczne więzienie, obostrzone jednodniowym postem co miesiąc, i na grzywnę 50 zł. w. a.

Dalsze skutki wyroku są: 1) Wykluczenie od prowadzenia odpowiedzialnej redakcyi dzienników; 2) utrata szlachectwa; 3) zniszczenie wszelkich istniejących exemplarzy dziennika, i 4) ogłoszenie wyroku w najbliższym numerze pisma. Obżałowany wniósł rekurs przeciw temu wyrokowi.

(Dodatek)